

Vec C-353/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

15. máj 2024

Vnútroštátny súd:

Administratīvā rajona tiesa

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. máj 2024

Žalobkyne:

SIA EUROPARK LATVIA

SKIDATA GmbH

Žalovaný:

Valsts ieņēmumu dienests

Vedľajší účastníci konania:

SIA 19 points

SIA Ernst & Young Baltic

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

(Okresný správny súd so sídlom v Rīge, Lotyšsko)

ROZHODNUTIE

V Rīge 13. mája 2024

[*omissis*] [rozhodovacie zloženie súdu],

za účasti právnych zástupkýň žalobkyne SIA EUROPARK LATVIA a právneho zástupcu žalobkyne [*omissis*] SKIDATA GmbH, ako aj právnych zástupcov inštitúcie, ktorá koná v mene Lotyšskej republiky, Valsts ieņēmumu dienests (Štátna daňová správa, Lotyšsko), právnej zástupkyne tretieho subjektu SIA 19 points a právnych zástupcov orgánu overovania zhody SIA Ernst & Young Baltic,

na verejnom zasadnutí prejednal vec týkajúcu sa správneho súdnictva, v ktorej sa vedie konanie na základe žalôb, ktoré podali SIA EUROPARK LATVIA a SKIDATA GmbH, spoločnosť so sídlom v Rakúsku, a ktorými sa navrhovalo zrušenie rozhodnutia Štátnej daňovej správy z 2. septembra 2022.

Predmet a relevantné skutkové okolnosti sporu vo veci samej

- 1 Žalobkyňa SIA EUROPARK LATVIA je obchodná spoločnosť zaregistrovaná v Lotyšsku, ktorá poskytuje parkovacie alebo garážové služby.

Žalobkyňa SKIDATA GmbH je obchodná spoločnosť zaregistrovaná v Rakúsku, ktorá vyrába platobné automaty v Rakúsku a (prostredníctvom dcérskych spoločností alebo iných distribútorov) dováža tieto automaty do dvadsiatich piatich členských štátov Európskej únie vrátane Lotyšska.

V dňoch 30. júna 2015 a 27. novembra 2015 žalobkyňa SIA EUROPARK LATVIA kúpila od distribútora spolužalobkyne SKIDATA GmbH platobné automaty vyrobené spoločnosťou SKIDATA GmbH, vrátane ceny montáže a riadenia projektu. Počas obdobia od 8. októbra 2015 do 30. decembra 2015 bolo osem kúpených automatov SKIDATA PARKING.LOGIC (ďalej len „komerčné prístroje“) zaregistrovaných ako komerčné prístroje v jednotnej databáze (registri) Štátnej daňovej správy.

- 2 SIA Ernst & Young Baltic ako orgán overovania zhody registračných pokladní, hybridných registračných pokladní, pokladničných systémov a špecializovaných prístrojov a zariadení – pričom toto overovanie zahŕňa skúšanie modelov registračných pokladní, hybridných registračných pokladní, pokladničných systémov a špecializovaných prístrojov a zariadení, ako aj ich zmien a softvérových verzií s cieľom zaručiť, aby boli splnené technické požiadavky

uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb – (ďalej len „orgán overovania zhody“) listom zo 16. mája 2022 oznámil Štátnej daňovej správe, že pre pokladničný systém SKIDATA PARKING.LOGIC V29.00 nevydá osvedčenie o zhode takého systému s technickými požiadavkami uplatniteľnými na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb (ďalej len „osvedčenie o zhode“) z dôvodu, že poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby komerčných prístrojov – hospodársky subjekt, ktorý sa pred začatím svojej činnosti zapíše do jednotnej databázy (registra) Štátnej daňovej správy – nazvaný SIA 19 points neposkytol údaje uvedené v odseku 121.⁴ bode 4 Ministru kabineta 2014. gada 11. februára noteikumi Nr. 96 (nariadenie Rady ministrov č. 96 z 11. februára 2014, ďalej len „nariadenie o používaní“), teda zdrojový kód a strojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov.

- 3 Rozhodnutím Štátnej daňovej správy z 2. septembra 2022, ktoré bolo záverečným rozhodnutím vydaným v správnom konaní vedenom na uvedenom orgáne, boli komerčné prístroje vylúčené z jednotnej databázy (registra) Štátnej daňovej správy, keďže nebolo vykonané overovanie zhody, ktorého výsledkom by bolo vydanie osvedčenia o zhode, ktoré by preukazovalo splnenie technických požiadaviek uplatniteľných na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb.

V tomto rozhodnutí sa okrem iného uvádza, že požiadavka obsiahnutá v odseku 121.⁴ bode 4 nariadenia o používaní sa nemá považovať za technickú požiadavku a že nebolo potrebné oznámiť ju Európskej komisii v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (ďalej len „smernica 2015/1535“). Podľa uvedeného rozhodnutia sú technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia uvedené v Ministru kabineta 2014. gada 11. februára noteikumi Nr. 95 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām“ (nariadenie Rady ministrov č. 95 z 11. februára 2014, „nariadenie o technických požiadavkách uplatniteľných na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb“), ktoré bolo oznámené Európskej komisii a členským štátom.

- 4 Žalobkyne – SIA EUROPARK LATVIA a SKIDATA GmbH, spoločnosť zaregistrovaná v Rakúsku – podali na Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd) žalobu, ktorou navrhli zrušiť rozhodnutie Štátnej daňovej správy.

Vo svojich návrhoch okrem iného tvrdia, že v čase registrácie komerčných prístrojov právne predpisy nestanovovali, že daňovníci, ktorí používajú zariadenia, vrátane komerčných prístrojov, majú povinnosť poskytnúť zdrojový kód a strojový kód registrovaného softvéru alebo modulu fiškálnej pamäte. Taká povinnosť bola zavedená následne prostredníctvom nariadenia o používaní. Podľa žalobkyň je uvedená požiadavka technickou požiadavkou, ktorá sa mala oznámiť Európskej komisii v súlade [omissis] so smernicou [omissis] 2015/1535 [omissis]. Podľa ich názoru vzhľadom na to, že predmetná požiadavka nebola oznámená,

predmetné ustanovenie nebolo prijaté v súlade s náležitým postupom a nemožno ho uplatniť.

Žalobkyne uvádzajú, že v rámci transakcií týkajúcich sa nadobudnutia práv na používanie softvéru používateľ komerčných prístrojov spravidla získa prístup (právo na používanie) k strojovému kódu, keďže ten je potrebný na uskutočňovanie funkcií softvéru na počítači, ale nenadobudne právo meniť alebo redistribuovať zdrojový kód. Zdrojový kód predstavuje pre spoločnosť SKIDATA GmbH ako výrobcu komerčných prístrojov jej obchodné tajomstvo a SIA EUROPARK LATVIA ako používateľ komerčných prístrojov nemôže získať a legálne a nezávisle distribuovať (dodať) zdrojový kód registrovaného softvéru, pokiaľ to výrobca komerčných prístrojov nepovolí.

Na poskytnutie zdrojového kódu registrovaného softvéru komerčného prístroja orgánu overovania zhody musí jeho výrobca poskytnúť zdrojový kód poskytovateľovi služieb týkajúcich sa údržby takých prístrojov, ktorý ho zasa poskytne orgánu overovania zhody, ktorý ho uchováva s cieľom zabezpečiť, aby poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby dodal zdrojový kód registrovaného softvéru daňovej správe v lehote 24 hodín, pokiaľ sa vyžiada v súlade s odsekom 129.⁴ bodom 6 nariadenia o používaní.

Podľa žalobkyní vyššie uvedené skutočnosti neprimerane obmedzujú práva duševného vlastníctva (využívanie týchto práv) a práva obchodného tajomstva k zdrojovému kódu softvéru komerčných prístrojov, ktorých majiteľom je výrobca týchto prístrojov.

Právny rámec

Právo Európskej únie

5 Zmluva o fungovaní Európskej únie

„Článok 34: Množstevné obmedzenia dovozu a všetky opatrenia s rovnocenným účinkom sú medzi členskými štátmi zakázané.

Článok 35: Množstevné obmedzenia vývozu a všetky opatrenia s rovnakým účinkom sú medzi členskými štátmi zakázané.

Článok 36: Ustanovenia článkov 34 a 35 nevyklučujú zákazy alebo obmedzenia dovozu, vývozu alebo tranzitu tovaru odôvodnené princípmi verejnej morálky, verejným poriadkom, verejnou bezpečnosťou, ochranou zdravia a života ľudí a zvierat, ochranou rastlín, ochranou národného kultúrneho bohatstva, ktoré má umeleckú, historickú alebo archeologickú hodnotu, alebo ochranou priemyselného a obchodného vlastníctva. Tieto zákazy a obmedzenia však nesmú byť prostriedkami svojoľnej diskriminácie alebo skrytého obmedzovania obchodu medzi členskými štátmi.“

- 6 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (a smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/34/ES o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov) (ďalej len „smernica 98/34“).

Článok 1 bod 1: „výrobok“ je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok, vrátane rybích výrobkov.

Článok 1 bod 3: „technická špecifikácia“ je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

Článok 1 bod 4: „iné požiadavky“ sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt.

Článok 1 bod 11: „technický predpis“ sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

Článok 7: Členské štáty oznámia Komisii v súlade s článkom 8 ods. 1 všetky žiadosti, ktoré predložili normalizačným inštitúciám s cieľom vypracovať technické špecifikácie alebo normu na špecifické výrobky na účel schválenia technického predpisu na takéto výrobky vo forme návrhov technických predpisov, a uvedú dôvody ich schválenia.

Článok 8 bod 1: Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov; okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme, členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu.

- 7 Smernica 2015/1535, ktorou sa nahrádza a zrušuje smernica 98/34:

Článok 1 ods. 1 písm. c): „technická špecifikácia“ je špecifikácia obsiahnutá v dokumente stanovujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť alebo rozmery vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

Článok 1 ods. 1 písm. f): „technický predpis“ sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa služby alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de jure* alebo *de facto* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 7, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby.

Článok 1 ods. 1 písm. g): „návrh technického predpisu“ je znenie technickej špecifikácie, alebo inej požiadavky alebo pravidla o službách, vrátane administratívnych opatrení formulovaných s cieľom vydania alebo dosiahnutia vydania návrhu technického predpisu ako technického predpisu, pričom znenie je v štádiu prípravy a je v ňom ešte možné vykonať podstatné zmeny.

Článok 5 [ods. 1] [*omissis*]: Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 7, všetky návrhy technických predpisov okrem tých prípadov, keď ide len o prevzatie úplného textu medzinárodnej alebo európskej normy, pričom v takomto prípade postačí informácia o príslušnej norme; členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je prijatie takéhoto technického predpisu potrebné, keď tieto dôvody nebudú zjavné už z návrhu technického predpisu.

Lotyšské právo

- 8 Likums „Par nodokļiem un nodevām“ (zákon o daniach a poplatkoch) (ďalej len „zákon“):

Článok 28.¹ ods. 4.¹: Daňovníci môžu používať elektronické prístroje a zariadenia, ktoré spĺňajú technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb a ktoré boli podrobené overovaniu zhody. Údržbu elektronických prístrojov a zariadení môže vykonávať poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby, ktorý bol podrobený overovaniu zhody v súlade s právnymi predpismi.

- 9 Nariadenie o používaní:

Odsek 121.⁴ bod 4: Na účely uskutočnenia overovania zhody modelov registračných pokladní, hybridných registračných pokladní, pokladničných systémov a špecializovaných prístrojov a zariadení, ako aj ich zmien a softvérových verzií poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby predloží orgánu

technickú dokumentáciu v jazyku výrobcu, pričom pripojí notársky osvedčený preklad do štátneho jazyka. Technická dokumentácia zahŕňa: zdrojový kód (počítačové príkazy čitateľné pre človeka, ktoré napísal programátor) a strojový kód (súbor symbolov, ktorým rozumie počítač, na vykonávanie programu zostaveného programátorom) registrovaného softvéru a modulu fiškálnej pamäte.

Odsek 121.⁵: V lehote šiestich mesiacov od doručenia dokumentov uvedených v odseku 121.⁴ tohto nariadenia orgán overovania zhody zašle poskytovateľovi služieb týkajúcich sa údržby osvedčenie o zhode modelu registračnej pokladne, hybridnej registračnej pokladne, pokladničného systému, špecializovaného prístroja alebo zariadenia, jeho zmeny alebo jeho verzie s technickými požiadavkami uplatniteľnými na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb... alebo mu oznámi, že nevydá také osvedčenie o zhode, pričom túto informáciu poskytnie aj Štátnej daňovej správe.

Odsek 129.⁴ bod 6: Pri registrácii modelu alebo zmeny registračnej pokladne, hybridnej registračnej pokladne, pokladničného systému, špecializovaného prístroja alebo zariadenia, ktorého údržbu vykonáva poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby, do jednotnej databázy (registra) Štátnej daňovej správy tento poskytovateľ – či už výrobca prístroja alebo zariadenia, alebo splnomocnený zástupca výrobcu – poskytne v lehote 24 hodín zdrojový kód registrovaného softvéru Štátnej daňovej správe, pokiaľ ho o to požiada.

Odsek 129.¹⁷ bod 1 pododsek 1.2.2: Štátna daňová správa vylúči z jednotnej databázy (registra): registračné pokladne, hybridné registračné pokladne, pokladničné systémy, špecializované prístroje a zariadenia zaregistrované na meno ich používateľa: [ak] nie sú splnené podmienky stanovené v právnych predpisoch upravujúcich technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb. Štátna daňová správa informuje používateľa v lehote 15 pracovných dní o vylúčení z jednotnej databázy (registra).

Dôvody, pre ktoré má vnútroštátny súd pochybnosti o uplatňovaní a výklade práva Únie

I

Zaradenie požiadavky dodať zdrojový kód registrovaného softvéru pod pojem technického predpisu

- 10 Technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu platieb nie sú v oblasti práva Európskej únie harmonizované. Pokiaľ však ide voľný pohyb tovaru v neharmonizovaných odvetviach, musia sa

dodržiavať články 34 až 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, zásada vzájomného uznávania a smernica 2015/1535.¹

- 11 Preventívne opatrenia na ochranu voľného pohybu tovaru na vnútornom trhu Európskej únie boli zavedené prostredníctvom smernice 98/34/ES. Táto smernica vyžaduje, aby členské štáty Európskej únie oznamovali návrhy technických predpisov a informácie, ktoré s nimi súvisia, Európskej komisii a ostatným členským štátom Európskej únie na účely ich preskúmania.

V odôvodňujúcej dokumentácii Európskej komisie sa uvádza, že smernica 98/34 sa týka skúšania a skúšobných metód, ktoré zahŕňajú technické a vedecké metódy, ktoré sa majú používať na hodnotenie charakteristík určitého výrobku, a tiež postupov posudzovania zhody, čo sú postupy používané na zabezpečenie toho, aby výrobok spĺňal špecifické požiadavky. Zahrnutie týchto parametrov do pôsobnosti smernice má prvoradý význam, keďže skúšanie a postupy posudzovania zhody môžu mať za určitých podmienok nepriaznivý vplyv na obchod.²

Z toho vyplýva, že jedným z cieľov smernice je poskytnúť osobitnú ochranu voľnému pohybu tovaru prostredníctvom preventívnych kontrol, lebo voľný pohyb je jedným zo základných prvkov Európskej únie. Ako prostriedok na dosiahnutie tohto cieľa sa stanovuje požiadavka, aby členské štáty oznámili Komisii každý návrh technického predpisu (článok 8 ods. 1 smernice 98/34). Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, pokiaľ ide o povinnosť členských štátov oznamovať technické predpisy, cieľom smernice 98/34 je umožniť čo najlepšie využívanie výhod vlastných vnútornému trhu hospodárskymi subjektmi, čo sa dosiahne pravidelným zverejňovaním technických predpisov navrhovaných členskými štátmi, vďaka čomu budú tieto subjekty schopné oznámiť svoje posúdenie ich dosahu. V kontexte cieľov smernice treba, aby hospodárske subjekty členského štátu boli informované o návrhoch technických predpisov prijatých iným členským štátom, ako aj o ich uplatňovaní, aby boli tieto subjekty schopné oboznámiť sa s rozsahom povinností, ktoré im môžu byť uložené, a anticipovať prijatie týchto predpisov takým spôsobom, že prípadne prispôbia svoje výrobky alebo služby v dostatočnom čase.³

¹ *Free movement in harmonised and non-harmonised sectors*. Dostupné na: https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/goods/free-movement-sectors_en.

² *European Commission, Directive 93/34/EC – An instrument of co-operation between institutions and enterprises to ensure the smooth functioning of the Internal Market – A guide to the procedure for the provision of information in the field of technical standards and regulations and of rules on Information Society services, Publications Office, 2005, s. 18.* Dostupné na:

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6d8a677d-06ab-48b6-ba46-73b8150e6c51>.

³ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 4. februára 2016 vo veci Trestné konanie proti Sebate Inceovej, C-336/14, EU:C:2016:72, body 82 a 83.

Nesplnenie oznamovacej povinnosti sa považuje za podstatnú procesnú vadu, ktorá môže spôsobiť neuplatniteľnosť technických predpisov a to, že vnútroštátne súdy musia odmietnuť uplatniť relevantné technické predpisy na jednotlivcov.⁴ Neuplatniteľnosť, ktorá vyplýva z nesplnenia oznamovacej povinnosti, sa vzťahuje nie na všetky ustanovenia zákona, ktorý nebol oznámený, ale iba na technické predpisy, ktoré sú v ňom uvedené.⁵

Dňa 9. septembra 2015 bola prijatá smernica 2015/1535, ktorou bola zrušená smernica 98/34. Tak smernica 98/34, ako aj smernica 2015/1535 stanovujú ustálenú požiadavku, podľa ktorej členské štáty musia oznámiť Komisii akýkoľvek návrh technického predpisu.

- 12 Pojem „technický predpis“, ktorý je vymedzený v článku 1 bode 11 smernice 98/34, zahŕňa štyri kategórie opatrení. Týmto kategóriami sú: 1. „pravidlá, vzťahujúce sa na služby“ v zmysle článku 1 bodu 5 tejto smernice; 2. „technická špecifikácia“ uvedená v článku 1 bode 3 citovanej smernice; 3. „iné požiadavky“, ktoré sú uvedené v článku 1 bode 4 tejto smernice, a 4. ustanovenia, „ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku“, spomenuté v článku 1 bode 11 uvedenej smernice.⁶

Na určenie, či požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru, čo je povinnosť, ktorá je predmetom sporu v konaní na tomto súde, predstavuje technický predpis, treba overiť, či uvedená požiadavka patrí do niektorej z vyššie spomenutých kategórií.

- 13 Podľa názoru tohto súdu je v prejednávannej veci nesporné, že komerčné prístroje sú „výrobkom“ v zmysle článku 1 bodu 1 smernice, takže povinnosť dodať zdrojový kód registrovaného softvéru sa nemá považovať za (vyššie uvedené) „pravidlá, vzťahujúce sa na služby“ v zmysle článku 1 bodu 5 smernice.

⁴ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 30. apríla 1996 vo veci CIA Security International SA a Signalson SA, Securitel SPRL, C-194/94, EU:C:1996:172, bod 54; rozsudok z 8. septembra 2005 vo veci Lidl Italia Srl/Comune di Stradella, C-303/04, EU:C:2005:528, bod 23; rozsudok z 25. apríla 2010 vo veci Trestné konanie proti Larsovi Sandströmovi, C-433/05, EU:C:2010:184, bod 43; rozsudok z 10. júla 2014 vo veci Lars Ivansson a i., C-307/13, EU:C:2014:2058, bod 48; rozsudok z 27. októbra 2016 vo veci James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited, C-613/14, EU:C:2016:821, bod 64.

⁵ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 1. februára 2017 vo veci Município de Palmela/Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 37 a citovaná judikatúra.

⁶ Rozsudky Súdneho dvora Európskej únie zo 4. februára 2016 vo veci Trestné konanie proti Sebate Inceovej, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 70; z 13. októbra 2016 vo veci Naczelnik Urzedu Celnego I w Ł./G. M. a M. S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 18; z 10. júla 2014 vo veci Lars Ivansson a i., C-307/13, EU:C:2014:2058, bod 16; z 19. júla 2012 v spojených veciach Fortuna sp. z o.o. a i./Dyrektor Izby Celnej w Gdyni, C-213/11, C-214/11 a C-217/11, EU:C:2012:495, bod 27 a citovaná judikatúra.

- 14 V súlade s článkom 1 bodom 3 smernice 98/34 sa za „technickú špecifikáciu“ považuje špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie pojem „technická špecifikácia“ znamená, že zavedené opatrenie sa musí vzťahovať na výrobok alebo na jeho obal a požiadavky sa musia týkať požadovaných charakteristík výrobku.⁷ Ak je splnenie tejto požiadavky *de iure* povinné na účely uvedenia na trh, treba ju považovať za „technickú špecifikáciu“.⁸

Podľa názoru tohto súdu požiadavka spočívajúca v poskytnutí zdrojového kódu registrovaného softvéru na prvý pohľad nevyžaduje, aby charakteristiky komerčných prístrojov boli v súlade s určitými parametrami, ani nešpecifikuje charakteristiky, ktoré musia mať komerčné prístroje. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie však neposkytuje jednoznačnú odpoveď na otázku, či sa má požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru považovať za požiadavku týkajúcu sa charakteristík, ktorá sa uplatňuje na komerčné prístroje (výrobky) v súvislosti s postupmi posudzovania zhody, keďže takú charakteristiku (existencia zdrojového kódu) nemajú všetky výrobky. Preto by sa požiadavka poskytnúť (dodať) zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov orgánu overovania zhody mohla považovať za požiadavku „týkajúcu sa charakteristík“, keďže uvedenú požiadavku nemožno uplatniť na výrobky, v prípade ktorých neexistuje zdrojový kód (ako charakteristika).

- 15 Čo sa týka pojmu „iné požiadavky“ v zmysle článku 1 bodu 4 smernice 98/34, ide o „podmienky“ stanovené v právnych predpisoch, ktoré sú odlišné od technickej špecifikácie, ktoré sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt.⁹

⁷ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 8. marca 2001 vo veci Trestné konanie proti Georgiusovi van der Burgovi, C-278/99, [EU:C:2001:143](#), bod 20; rozsudok z 22. januára 2002 vo veci Canal Satélite Digital SL/Administración General del Estado a Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), C-390/99, [EU:C:2002:34](#), bod 45; rozsudok z 21. apríla 2005 vo veci Trestné konanie proti Larsovi Erikovi Staffanovi Lindbergovi, C-267/03, [EU:C:2005:246](#), bod 57.

⁸ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20. marca 1997 vo veci Bic Benelux SA/Belgické kráľovstvo, C-13/96, [EU:C:1997:173](#), bod 23.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. júla 2012 v spojených veciach Fortuna sp. z o.o. a i./Dyrektor Izby Celnej w Gdyni, C-213/11, C-214/11 a C-217/11, [EU:C:2012:495](#), bod 35 a citovaná judikatúra; rozsudok z 21. apríla 2005 vo veci Trestné konanie proti Larsovi Erikovi Staffanovi Lindbergovi, C-267/03, [EU:C:2005:246](#), bod 72.

Uplatnenie požiadavky stanovenej v odseku 121.⁴ bode 4 nariadenia o používaní je nevyhnutné a vyžaduje sa na to, aby orgán overovania zhody vykonal overenie zhody komerčných prístrojov. V prípade, ak sa nedodá zdrojový kód registrovaného softvéru určitých komerčných prístrojov, orgán overovania zhody vydá negatívne stanovisko o kontrole zhody a Štátna daňová správa ich vylúči z jednotnej databázy (registra), v dôsledku čoho sa tieto komerčné prístroje nemôžu používať na registráciu transakcií alebo na zaúčtovanie hotovosti alebo iných platobných prostriedkov (pre peňažný a daňový dohľad), čo v praxi spôsobuje obmedzenie ich predaja na lotyšskom trhu, keďže podniky a organizácie pôsobiace na lotyšskom trhu, ktoré by mohli používať komerčné prístroje na tieto špecifické účely, nemajú záujem o kúpu komerčných prístrojov, ktoré nemožno v plnom rozsahu využívať pri ich podnikateľskej činnosti. Z toho vyplýva, že požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru môže v praxi ovplyvniť odbyt (alebo predaj) komerčných prístrojov.

Požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru zároveň nemá za cieľ chrániť spotrebiteľov alebo životné prostredie, ale uviesť do praxe štátnu kontrolu plnenia povinnosti registrácie daní. Požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru by sa však mohla kvalifikovať ako „podmienka“ týkajúca sa používania predmetného výrobku alebo ako vnútroštátne opatrenie, ktoré patrí do kategórie technických predpisov uvedenej v článku 1 bode 11 smernice 98/34. Zaradenie vnútroštátneho opatrenia do jednej alebo druhej z týchto dvoch kategórií technických predpisov závisí od dosahu zákazu, ktorý toto opatrenie zavádza.¹⁰

Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že tretia kategória technických predpisov uvedená v článku 1 bode 11 smernice 98/34, ktorá sa týka najmä zákazu používania výrobku, vyžaduje, aby sporné vnútroštátne opatrenia mali dosah, ktorý jasne prekračuje obmedzenie určitých možných spôsobov použitia predmetného výrobku, a teda aby sa neobmedzovali len na zákaz používania tohto výrobku.¹¹ Tretiu kategóriu, ktorá zakazuje výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku, treba považovať za určitý druh technického predpisu.¹²

V prejednávacom prípade, hoci požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru nezahŕňa zákaz používania, v oblastiach regulovaných z daňového hľadiska v praxi v spojení s odsekom 28.¹ ods. 4.¹ zákona predsa zavádza taký zákaz.

- 16 Vzhľadom na vyššie uvedené by sa požiadavka poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov mohla klasifikovať tak ako

¹⁰ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. októbra 2016 vo veci Naczelnik Urzedu Celnego I w Ł./G. M. a M. S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 20.

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 21. apríla 2005, Trestné konanie proti Larsovi Erikovi Staffanovi Lindbergovi, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 76.

¹² Tamže, bod 54.

„technická špecifikácia“, ako aj ako „podmienka“ alebo ako „zákaz“ v zmysle smernice 98/34. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie neposkytuje jednoznačnú odpoveď na otázku, či taká požiadavka zodpovedá kategórii „technických predpisov“ a akej kategórii týchto predpisov zodpovedá.

Preto je potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie otázku, či sa má článok 1 bod 11 smernice 98/34 vykladať v tom zmysle, že pod pojem „technické predpisy“, ktorých návrhy sa musia v súlade s článkom 8 ods. 1 uvedenej smernice oznámiť Komisii, možno zahrnúť právny predpis, na základe ktorého je poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby povinný dodať orgánu posudzovania zhody zdrojový kód registrovaného softvéru a modulu fiškálnej pamäte.

II

Klasifikácia požiadavky dodať zdrojový kód registrovaného softvéru ako opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu

- 17 Ako už bolo spomenuté vyššie, lotyšské právne predpisy ukladajú výrobcovi komerčných prístrojov povinnosť dodať zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov na účely uskutočnenia overovania zhody. V prípade, ak sa nedodá zdrojový kód, orgán overovania zhody odmietne vydať osvedčenie o zhode, čo následne slúži ako základ na to, aby daňová správa prijala rozhodnutie o vylúčení komerčných prístrojov z jednotnej databázy (registra), keďže také prístroje nespĺňajú technické požiadavky uplatniteľné na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb. Nesplnenie technických požiadaviek uplatniteľných na elektronické prístroje a zariadenia na registráciu daní a iných platieb bráni tomu, aby sa komerčné prístroje používali na registráciu transakcií alebo na zaúčtovanie hotovosti alebo iných platobných prostriedkov, a tým tieto požiadavky v praxi sťažujú distribúciu komerčných prístrojov žalobkyne SKIDATA GmbH na území Lotyšska.
- 18 Články 34 až 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zaručujú voľný pohyb tovaru, ktorý je jednou zo základných zásad Európskej únie.

Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že každú obchodnú právnu úpravu prijatú členskými štátmi, ktorá môže priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne brániť obchodu v rámci Spoločenstva, treba považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia.¹³ Argumentácia Súdneho dvora bola spresnená rozsudkom vydaným vo veci Cassis de Dijon, v ktorom sa stanovila zásada, že akýkoľvek výrobok legálne vyrábaný a uvádzaný na trh v ktoromkoľvek členskom štáte v súlade so spravodlivými a tradičnými predpismi

¹³ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 11. júla 1974 vo veci Procureur du Roi/Benoît a Gustave Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, a rozsudok z 15. novembra 2005 vo veci Komisia Európskych spoločenstiev/Rakúska republika, C-320/03, EU:C.2005:684, body 63 až 67.

a výrobnými postupmi danej krajiny musí mať umožnený vstup na trh ktoréhokoľvek iného členského štátu.¹⁴

Aj keď predmetom opatrenia nie je úprava výmeny tovaru medzi členskými štátmi, určujúcim je jeho skutočný alebo potenciálny účinok na obchod Spoločenstva. Podľa tohto kritéria predstavujú opatrenia s rovnocenným účinkom prekážky voľného pohybu tovaru vyplývajúce pri neexistencii harmonizácie právnych poriadkov z uplatnenia na tovary s pôvodom v iných členských štátoch, kde sú tieto tovary zákonne vyrábané alebo uvádzané na trh, pravidiel týkajúcich sa podmienok, ktorým musia zodpovedať tieto tovary (akými je ich označenie, formy, rozmery, váha, zloženie, predstavenie, označenie etiketou, ich úprava), aj keď sú tieto pravidlá nerozdielne uplatniteľné na všetky tovary, pokiaľ toto uplatnenie nemôže byť odôvodnené cieľom všeobecného záujmu prevažujúcim nad požiadavkami voľného pohybu tovaru.¹⁵

Vo svojej judikatúre Súdny dvor tiež považoval za opatrenia s rovnocenným účinkom zakázané článkom 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vnútroštátne ustanovenia podrobujúce výrobok, zákonne vyrobený a uvedený na trh v inom členskom štáte, dodatočným kontrolám s výhradou výnimiek upravených alebo uznaných právom Spoločenstva.¹⁶

Pôsobnosť článku 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je však obmedzená rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci Keck, v ktorom sa stanovuje, že uvedený článok sa netýka určitých obchodných ustanovení, ak nie sú diskriminačné, teda pokiaľ sa tieto ustanovenia uplatňujú voči všetkým dotknutým subjektom vykonávajúcim svoju činnosť na vnútroštátnom území a pokiaľ sa dotýkajú rovnakým spôsobom – tak skutkovo, ako aj právne – obchodovania s domácimi výrobkami a s výrobkami pochádzajúcimi z iných členských štátov.¹⁷ Ak sú tieto podmienky splnené, uplatnenie predpisov tohto typu na predaj výrobkov, ktoré pochádzajú z iného členského štátu a zodpovedajú pravidlám tohto štátu, totiž nie je takej povahy, aby bránilo prístupu týchto výrobkov na trh

¹⁴ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20. februára 1979 vo veci Rewe-Zentral AG/Bundesmonopolverwaltung für Branntwein, 120/78, EU:C:1979:42.

¹⁵ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20. februára 1979 vo veci Rewe-Zentral AG/Bundesmonopolverwaltung für Branntwein, 120/78, EU:C:1979:42, body 6, 14 a 15; rozsudok z 26. júna 1997 vo veci Vereinigte Familiapress Zeitungsverlags- und vertriebs GmbH/Heinrich Bauer Verlag, C-368/95, [EU:C:1997:325](#), bod 8; rozsudok z 11. decembra 2003 vo veci Deutscher Apothekerverband eV/0800 DocMorris NV a Jacques Waterval, C-322/01, [EU:C:2003:664](#), bod 67.

¹⁶ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 22. januára 2002 vo veci Canal Satélite Digital SL/Administración General del Estado a Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), C-390/99, EU:C:2002:34, body 36 a 37; rozsudok z 8. mája 2003 vo veci ATRAL SA/Belgické kráľovstvo, C-14/02, EU:C:2003:265, bod 65.

¹⁷ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 24. novembra 1993 v spojených veciach Trestné konania proti Bernardovi Keckovi a Danielovi Mithouardovi, C-267/91 a C-268/91, EU:C:1993:905, body 16 a 17.

alebo mu v tom bránilo viac ako prístupu domácich výrobkov.¹⁸ Tie opatrenia, ktoré majú – dokonca nepatrný – vplyv na prístup výrobkov na trh (*market access*), sa zároveň nepovažujú za obchodné ustanovenia.¹⁹ Také opatrenia nepatria do pôsobnosti pravidla Keck, a preto automaticky nie sú prípustné.²⁰

Článok 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie rovnako zdôrazňuje, že opatrenia sa musia priamo týkať verejných záujmov hodných ochrany a nesmú byť prísnejšie, než je nevyhnutné (zásada proporcionality). Okrem toho Súdny dvor Európskej únie vo veci Cassis de Dijon uznal, že členské štáty môžu zaviesť výnimky, na ktoré sa nevzťahuje zákaz opatrení s rovnakým účinkom, na základe nevyhnutných požiadaviek (týkajúcich sa okrem iného efektívnosti daňových kontrol, ochrany verejného zdravia, poctivosti obchodných transakcií a ochrany spotrebiteľov).

Citované rozsudky Súdneho dvora Európskej únie tvoria rámec zásady vzájomného uznávania.

- 19 Požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov sa uplatňuje sa všetky komerčné prístroje (či už ide o dovezené výrobky, alebo výrobky miestnej výroby), a preto taká požiadavka nie je diskriminačná.²¹ Požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru – pričom tento kód je ako taký súčasťou softvéru komerčných prístrojov – rovnako nezakazuje predaj komerčných prístrojov na území Lotyšska, ale jednoducho predpisuje, že v daňovo regulovaných oblastiach sa musí v tejto súvislosti vykonať postup overovania zhody, v rámci ktorého sa musí poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov, a že taký postup sa musí vykonať bez ohľadu na to, či sa už uskutočnil v krajine, kde boli komerčné prístroje vyrobené (v spise sa nenachádza informácia o tom, či sa taká požiadavka uplatňuje v Rakúsku alebo v iných krajinách Európskej únie, v ktorých žalobkyňa SKIDATA GmbH distribuuje komerčné prístroje). Ako uznalo Lotyšské združenie prevádzkovateľov parkovísk a garáží po posúdení dostupných „certifikovaných“ komerčných prístrojov, na lotyšskom trhu sa na účely správy parkovacích zariadení v súčasnosti neponúka žiadne z pokrokových technických riešení vyrábaných celosvetovo uznávanými výrobcami, čo v praxi možno

¹⁸ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 24. novembra 1993 vo veci Trestné konanie proti Bernardovi Keckovi a Danielovi Mithouardovi (pozri už citovaný rozsudok vo veci Keck a Mithouard, bod 17).

¹⁹ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. júla 1997 v spojených veciach Konsumentombudsmannen (KO)/De Agostini (Svenska) Förlag a TV-Shop i Sverige AB, C-34/95 až C-36/95, EU:C:1997:344, bod 43; rozsudok z 10. februára 2009 vo veci Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika, C-110/05, EU:C:2009:66, bod 58.

²⁰ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 26. apríla 2012 vo veci Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado, C-456/10, EU:C:2012:241, body 38 až 42.

²¹ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 16. marca 1977 vo veci Komisia Európskych spoločenstiev/Francúzska republika, 68/76, EU:C:1977:48, bod 14.

pripísať okolnosti, že títo výrobcovia komerčných prístrojov nechcú prezradiť zdrojový kód registrovaného softvéru, keďže ide o prvok výrobcu komerčných prístrojov, ktorý je chránený právami duševného vlastníctva – patentmi (určité zložky softvéru sú chránené prostredníctvom patentov) a autorskými právami – a právami obchodného tajomstva. V prípade, že zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov budú mať k dispozícii tretie osoby, existuje riziko, že sa bude môcť použiť na iné účely, ako je vytvorenie konkurenčných výrobkov alebo zmena softvéru. V lotyšskom právnom poriadku však neboli riešené otázky týkajúce sa následným zaobchádzaním s poskytnutým zdrojovým kódom (vrátane skúšania a uchovávanía) zo strany inštitúcií zapojených do kontroly zhody (poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby, orgán overovania zhody a v prípade potreby aj daňová správa), ktoré by umožnili zaručiť bezpečnosť zdrojového kódu registrovaného softvéru. Z tohto dôvodu žalobkyňa SKIDATA GmbH tiež odmietla poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru komerčných prístrojov.

V dôsledku toho podľa názoru tohto súdu uvedená právna úprava spôsobuje, že dovoz komerčných prístrojov je zložitejší a drahší do takej miery, že môže odradiť zainteresované subjekty (vrátane žalobkyne SKIDATA GmbH) od uvádzania týchto komerčných prístrojov na trh v Lotyšsku, ak sa tieto prístroje nemôžu používať na registráciu transakcií alebo na zaúčtovanie hotovosti alebo iných platobných prostriedkov (v peňažnej a daňovej oblasti). Požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru preto nepredstavuje podmienku predaja v zmysle už spomenutej judikatúry Keck a Mithouard a mohla by sa považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu.

Je teda potrebné položiť Súdnu dvoru Európskej únie otázku, či sa má článok 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že požiadavku dodať orgánu overovania zhody zdrojový kód registrovaného softvéru možno považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu.

- 20 V prípade, že požiadavku poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru treba považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu, je potrebné preskúmať, či taká požiadavka vzhľadom na jej obmedzujúci účinok na obchod medzi členskými štátmi môže byť opodstatnená na základe niektorého z dôvodov uvedených v článku 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo jedného z naliehavých dôvodov všeobecného záujmu uznaných v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie a prípadne či je také obmedzenie vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa a neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie.²²

²² Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. júna 2003 vo veci Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika, C-420/01, EU:C:2003:363, bod 29; rozsudok z 5. februára 2004 vo veci Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika, C-270/02, EU:C:2004:78, bod 21.

Súdny dvor Európskej únie viackrát uznal, že efektívnosť daňových kontrol môže odôvodniť takú právnu úpravu, ktorá obmedzuje základné slobody (vrátane voľného pohybu tovaru).²³ Ako vyplýva z prípravných dokumentov týkajúcich sa nariadenia o používaní, jeho cieľom je zaručiť platenie daní a zabrániť zásahom do softvéru alebo konštrukcie pokladničných zariadení.²⁴ Tento súd z toho teda vyvodzuje, že požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru má legitímny cieľ, a to zaručiť daňový dohľad a príslušné kontrolné právomoci, ktoré zabránia potenciálnemu nezaregistrovaniu platieb alebo nezaplateniu daní. Navyše sa zdá vhodná na dosiahnutie takého cieľa.

Vzniká však otázka, či je požiadavka poskytnúť zdrojový kód registrovaného softvéru nevyhnutná na dosiahnutie sledovaného cieľa. Štátna daňová správa vysvetlila, že práve dodanie zdrojového kódu a strojového kódu zaručuje prijatie úplných informácií, keďže existuje možnosť začleniť do zdrojového kódu funkcionality skrytého zdrojového kódu (formou subkompilácie v strojovom kóde, čo môže viesť k vymazaniu údajov), čo sa vykonáva prostredníctvom rôznych metód a techník. Zároveň vznikajú pochybnosti, pokiaľ ide o nevyhnutnosť, z dôvodu, že v iných členských štátoch Európskej únie žalobkyňa poskytuje na účely uskutočňovania príslušných overovaní aplikačné programovacie rozhranie (*Application Programming Interface*, API) komerčných prístrojov, ktoré predstavuje prepojenie medzi počítačovou aplikáciou spoločnosti SKIDATA GmbH a softvérmi orgánov overovania zhody a prostredníctvom ktorého orgán overovania zhody získava všetky potrebné informácie o platbách. Ako vysvetlila žalobkyňa, každá verzia softvéru komerčných prístrojov, ako aj jeho vylepšenia sa overujú tak automaticky, ako aj manuálne, pričom sa overuje aj integrita databázy, a systém tiež podlieha pravidelnému auditu v súlade s normami PCI DSS (*Payment Card Industry Data Security Standard*), čím sa zaručuje, aby nedochádzalo k zmenám údajov softvéru. Navyše treba uviesť, že žalobkyňa SKIDATA GmbH súhlasila s poskytnutím časti zdrojového kódu, ktorá sa týka registrácie platieb a daní, na účely uskutočnenia overovania zhody komerčných prístrojov, ale orgán overovania zhody tento postup neschválil, pričom si vyžiadala úplný zdrojový kód softvéru komerčných prístrojov, čo v praxi predstavuje opatrenie, ktoré viac obmedzuje práva žalobkyne SKIDATA GmbH. V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že v dokumentácii založenej v spise sa nenachádza

²³ Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 28. januára 1992 vo veci Hanns-Martin Bachmann/Belgické kráľovstvo, C-204/90, EU:C:1992:35, bod 18; rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 15. júna 1997 vo veci Futura Participations SA a Singer/Administration des contributions, C-250/95, EU:C:1997:239, bod 31; rozsudok z 28. októbra 1999 vo veci Skatteministeriet/Bent Vestergaard, C-55/98, EU:C:1999:533, bod 23.

²⁴ Ministru kabineta noteikumu projekta „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība“ sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija) [počiatočná správa o posúdení vplyvu návrhu nariadenia Rady ministrov o právnej úprave využívania elektronických prístrojov a zariadení na registráciu daní a iných platieb (prípravná dokumentácia)]. Dostupné na: https://likumi.lv/wwraksti/ANOTACIJAS/TAP/2005/FMANOT_160913_KA_LIETOSAN.2850.DOC.

žiadny údaj, ktorý by vyvolával obavy, pokiaľ ide o možnú nedobromyseľnosť žalobkyni alebo poskytovateľa služieb týkajúcich sa údržby.

Preto je potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie otázku, či je požiadavka dodať zdrojový kód registrovaného softvéru primeraná vo vzťahu k efektívnosti daňových kontrol.

Výrok

Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd) podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie [omissis]

rozhodol, že

predloží Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Má sa článok 1 bod 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov vykladať v tom zmysle, že pod pojem „technické predpisy“, ktorých návrhy sa musia v súlade s článkom 8 ods. 1 uvedenej smernici oznámiť Komisii, možno zahrnúť právny predpis, na základe ktorého je poskytovateľ služieb týkajúcich sa údržby povinný dodať orgánu posudzovania zhody zdrojový kód registrovaného softvéru?

2. Má sa článok 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že požiadavku dodať orgánu overovania zhody zdrojový kód registrovaného softvéru možno považovať za opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu?

3. V prípade, ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku kladná, možno považovať uvedené opatrenie za primerané vo vzťahu k efektívnosti daňových kontrol?

Konanie sa prerušuje až do vydania rozsudku Súdneho dvora Európskej únie.

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

[omissis]

[podpis]